

infausti funerum regnorumque everfionum prodromi erant, ea de causa in cælo conspiciui, ut ulticem in firmate virgam, metuendam in nucleo calvariam ostenderent & funesta bellorum incendia nobis præfagirent. Verùm id debemus sæculi nostri Physicam mirificè excolentis rerumque naturalium causas curiosiùs perscrutantis genio, quodd inanes isti timores evanuerint. Unde Physicæ rerumque naturalium peritiâ probè tinctum esse oportet eum, qui ad miraculum ab effectu mirabili ritè discernendum accedit, quâ quidem cognitione cùm vulgus destituitur, quid admirationis habet, quodd putidos in errores sæpè fuerit turpiter prolapsus?

Le caractère des miracles de l'Evangile & de leur Auteur est bien tracé; les impostures ou les prestiges tant vantées par le paganisme, ne sauroient soutenir un instant de comparaison avec les prodiges opérés par J. C. & les Apôtres. *Præcipuè autem ad operantis sinem attendimus. Itaque si homo unam Dei gloriam cultumque inter homines propugnandum spectat; si nullum commodum, nullum lucrum temporarium querat, neque honores aut famam pro sui nominis gloriâ consecetur, si unicè agat, ut mortales ad amandum Deum adducat, doctrinamque quam ipse tradit, confirmet; si denique placita, quæ propugnat, rectæ rationi haud adversentur; tum enimverò nihil dubitationis superesse potest, quin peculiari Dei ope operetur. Atque inde omnia veterum gentilium miracula, vel solo hoc titulo, ex miraculorum*